

En man från Högseröd vid namn Anders Eriksson hade under peståret 1844 ett avtal med sockenborna i Svensköp om leverans av likkistor. Dessa leverades vid byns gräns, där de avhämtades av sockenborna och betalningen skulle anstå till dess pesten upphört.

Men vid en leverans blev Eriksson själv sjuk och dog i Svensköp samma år det står på hans gravsten.

Med snapphanar hade Socknen stora problem, liggande på gränsen mellan Frosta och Gärds härad, med dessa enorma tasemarker och stora mossar, här hade de inte någon av vare sig svenskar under Sven Banketröja eller frivilliga sockenbor några större chanser att uträtta något.

Till Svensköps kyrka smög sig en förklädd flicka som länge suttit på en ö i Viss mose som kallades Kromsö vilken var ett snapphane näste. Hon hade tigt dem länge, att än en gång få komma till sin barndoms kyrka. Under sträng bevakning av flera snapphanar gav man sig iväg till kyrkan alla voro förklädda till bönder. Men vad snapphanarna inte visste var att hon tagit med sig en påse ärter vilka hon på hemvägen strödde ut där hon gick och när sockenborna såg dem ifrån kyrkobänken där sällskapet med flickan suttit. Följde man dem till Kromsö vilken senare stormades och flickan befriades, hon hade svurit evig trohet till en bondson i Svensköp. Historian slutar lyckligt och hon kallades Svensköpsbruden. Hviss Mosse har i gammal tid även hetat Vita-Sjön.

En annan historia som har med kyrkan att göra, var en torpare som efter besök på marknaden i Wram på hemfärden, måttligt nyckter kommer fram vid kyrkan, det är varmt varför kyrkporten står öppen. Hästen som kanske är trött på sin husbonde tar sig igenom kykogårdsgrinden och in genom den öppna kyrkporten, ställer sig på tvären rakt över gången i den lilla kyrkan och visar sig nästan omöjlig att få ut. Det står i beskrivningen att det är en hoppa, (slåkulla) och att ett fasligt palaver uppstod innan man fick ordning på Gudtjänsten igen. Mannen som i hela sitt liv varit känd för ett otadligt leverne hade med detta brännt sina ljus.

